

POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. K 28. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE 2013

„Jděte, získejte za učedníky všechny národy“ (srov. Mt 28, 19)

Drazí mladí,

rád bych vám všem zaslal svůj pozdrav plný radosti a lásky. Jsem si jistý, že mnozí z vás se vrátili ze Světového dne mládeže v Madridu více „zakořenění a upevnění v Kristu a utvrzení ve víře“ (srov. Kol 2, 7). Letos jsme v různých diecézích radostně oslavovali to, že jsme křesťany, a byli jsme přítom inspirováni tématem „Radujte se stále v Pánu“ (Flp 4, 4). Nyní se připravujeme na následující Světový den, který se bude slavit v červenci 2013 v brazilském Rio de Janeiru.

Především vás chci znovu pozvat k účasti na této důležité události. Slavná socha Krista Vykupitele, která je dominantou tohoto krásného brazilského města, bude jejím výmluvným symbolem; Pánovo otevřené náručí je znamením pro přijetí, jež on vyhrazuje všem, kdo k němu přijdou, a jeho srdce znázorňuje nesmírnou lásku, kterou má pro každého a každou z vás. Nechte se jím přitáhnout! Prožijte zkušenost ze setkání s Kristem společně s mnoha dalšími mladými, kteří se sejdou v Riu na příštím Světovém dni! Umožněte mu, aby vám prokázal svou lásku, a stanete se svědky, jichž má svět zapotřebí.

Zvu vás, abyste se připravovali na Světový den v Rio de Janeiru a již od nynějška meditovali na téma „Jděte, získejte za učedníky všechny národy“ (srov. Mt 28, 19). Jedná se o velkou misijní výzvu, kterou Kristus zanechal celé církvi a která zůstává aktuální i dnes po dvou tisících letech. Je třeba, aby takové pověření nyní silně rezonovalo ve vašich srdcích. Přípravný rok na setkání v Riu se kryje s Rokem víry, na jehož začátku se biskupská synoda věnovala tématu „Nová evangelizace pro předávání křesťanské víry“. Proto jsem rád, že i vy, drazí mladí, jste zaangażováni v tomto misijním nasazení celé církve. Umožňovat poznat Krista je ten nejcennější dar, který můžete odevzdávat druhým lidem.

1. Naléhavá výzva

Dějiny nám ukazují, kolik mladých svým velkorysým sebedarováním přispělo ve velkém k rozvoji tohoto světa tím, že hlásali evangelium. S velikým nadšením přinášeli radostnou zvěst o Boží lásce projevené v Kristu a měli k tomu mnohem menší prostředky a možnosti, než my máme k dispozici dnes. Napadá mě např. blahoslavený José de Anchieta, mladý španělský jezuita ze 16. století, který odešel na misie do Brazílie, když mu ještě nebylo ani dvacet let, a stal se velkým apoštolem Nového světa. Ale mám na mysli i ty z vás, kteří se velkoryse věnují misijnímu poslání církve; překvapivé svědectví mi o tom poskytl Světový den v Madridu, především mé setkání s dobrovolníky.

Dnes má mnoho mladých velké pochybnosti o tom, zda život je dobro, a nevidí jasně svou další cestu. Před těžkostmi současného světa se mnozí obvykle ptají: Co já mohu dělat? Tuto temnotu osvěcuje světlo víry, jež nám dává pochopit, že každý život má nedocenitelnou hodnotu, protože je plodem Boží lásky. Bůh miluje i toho, kdo se od něho vzdálil nebo na něj zapomněl. Má trpělivost a čeká: dokonce dal svého Syna, který zemřel a vstal z mrtvých, aby nás radikálně osvobodil od zla. A Kristus vyslal své učedníky, aby přinesli radostnou zvěst o spáse a novém životě všem národům.

Při pokračování své evangelizační misie počítá církev i s vámi. Drazí mladí, vy jste prvními misionáři mezi vašimi vrstevníky. Na konci Druhého všeobecného vatikánského koncilu, jehož 50. výročí letos oslavujeme, odevzdal Boží služebník Pavel VI. mladým celého světa poselství začínající těmito slovy: „Na vás, mladí muži a ženy celého světa, se koncil obrací se svým posledním poselstvím; protože jste to vy, kdo převezmete pochodeň z rukou vašich otců a budete žít ve světě v okamžiku nejgigantičtějších proměn v jeho dějinách. Jste to vy, kdo si vezmete to nejlepší z příkladu a z nauky vašich rodičů a vašich učitelů a budete vytvářet společnost zítřka. S ní se zachráníte, nebo zahynete.“ A poselství zakončil výzvou: „S nadšením vytvářejte lepší svět, než je ten dnešní!“ (*Poselství k mladým*, 8. prosince 1965).

Drazí přátelé, tato výzva je velice aktuální. Prožíváme velmi specifické historické období. Technický pokrok nám nabízí nevídané možnosti propojení mezi lidmi i národy, ale globalizace vztahů bude pozitivní a způsobí růst světa v jeho lidskosti pouze tehdy, bude-li založena nikoli na materialismu, ale na lásce, která jediná je schopná naplňovat srdce každého člověka a sjednocovat lidi. Bůh je láska. Člověk, který zapomíná na Boha, nemá naději a není schopen milovat sobě podobného. Proto je naléhavě nutné svědčit o Boží přítomnosti, aby mohl zakusit Boha každý. V sázce je spása lidstva a spása každého z nás. Každý, kdo tuto nutnost pochopí, nemůže jinak než zvolat se svatým Pavlem: „Běda, kdybych nehlásal evangelium“ (1 *Kor* 9, 16).

2. Staňte se Kristovými učedníky

Tato misijní výzva k vám přichází i z jiného důvodu: je potřebná pro naši osobní cestu víry. Blahoslavený Jan Pavel II. napsal: „Víra se posiluje tím, že se dává“ (enc. *Redemptoris missio*, 2). Tím, že hlásáte evangelium, se vy sami stále více a hlouběji zakořeňujete v Kristu a stáváte se zralými křesťany. Misijní nasazení je základním rozměrem víry; pokud neevangelizujeme, nejsme pravými věřícími. Hlásání evangelia není ničím jiným než důsledkem radosti z toho, že jste se setkali s Kristem a že jste v něm našli skálu, na níž můžete postavit svůj život. Úsilím o to, abyste sloužili druhým a hlásali jim evangelium, bude váš život, často roztržštěný do různých aktivit, nacházet svou jednotu v Pánovi, budete utvářet i sebe sama a vaše lidskost poroste a bude dozrávat.

Co však znamená být misionáři? Znamená to především být Kristovými učedníky, stále znova naslouchat výzvě k jeho následování, výzvě hledět na něho: „Učte se ode mě, neboť jsem tichý a pokorný srdcem“ (*Mt* 11, 29). Učedník je totiž takovým člověkem, který si bere za svou pozornost vůči Ježíšovu slovu (srov. *Lk* 10, 39); Ježíše uznává za svého Mistra, který nás miloval natolik, že dal za nás život. U každého z vás se tedy jedná o to, abyste se každodenně nechali utvářet Božím slovem. Ono z vás učiní přátele Pána Ježíše a lidi se schopností umožňovat i dalším mladým, aby navazovali přátelství s ním.

Radím vám mít na paměti dary, které jste dostali od Pána, abyste je pak vy sami mohli předávat dále. Učte se nově interpretovat svou osobní historii a uvědomujte si také nádherné dědictví generací, které vás předcházely. Mnozí věřící nám odevzdávali víru s odvahou a čelili přitom zkouškám a neporozuměním. Nikdy nezapomínejme, že jsme součástí velkého řetězce mužů a žen, kteří nám odevzdali pravdu víry a spoléhají se na nás v tom, že ji dostanou ti další. Předpokladem pro to, abychom byli misionáři, je poznání přijatého dědictví, jímž je víra církve. Je třeba poznávat, v co věříme, abychom to mohli hlásat. Jak jsem napsal v úvodu k *YouCat*, katechismu pro mladé, který jsem vám odevzdal na Světovém setkání v Madridě, „musíte znát svou víru se stejnou přesností, jako odborník na informatiku zná operační systém počítače; musíte ji znát, jako hudebník zná svoji skladbu. Ano, musíte být ve

víře zakořenění mnohem hlouběji než generace vašich rodičů, abyste dokázali se silou a rozhodností odolávat výzvám a pokušením této doby“ (Úvod).

3. Jděte!

Ježíš vyslal své učedníky na misii s tímto pověřením: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu! Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen“ (Mk 16, 15-16). Evangelizovat znamená přinášet druhým radostnou zvěst o spáse a touto radostnou zvěstí je jedna osoba: Ježíš Kristus. Když se s ním setkám a pochopím, až do jaké míry mě Bůh miluje a přináší mi spásu, zrodí se ve mně nejen touha, ale i potřeba, aby ho poznávali druzí. Na začátku Janova evangelia vidíme Ondřeje, který, poté co se setkal s Ježíšem, spěchá, aby k němu přivedl i svého bratra Šimona (srov. 1, 40-42). Evangelizace vždy začíná setkáním s Pánem Ježíšem. Kdo se k němu přiblížil a získal zkušenost s jeho láskou, hned chce sdílet krásu tohoto setkání a radost, jež se rodí z takového přátelství. Čím více Krista známe, tím více ho toužíme hlásat. Čím více s ním hovoříme, tím více toužíme hovořit o něm. Čím více si nás získal, tím více toužíme vést k němu ty druhé.

Skrze křest, který v nás rodí nový život, se v nás usídluje Duch Svatý a zapaluje naši mysl i naše srdce. On nás vede, abychom poznávali Boha a vstupovali do stále hlubšího přátelství s Kristem. Duch Svatý nás nabádá, abychom konali dobro, abychom sloužili druhým a darovali sami sebe. Skrze biřmování jsme posíleni jeho dary, abychom svědčili o evangeliu stále zralejším způsobem. Duch lásky je tedy duší misie. Vede nás, abychom vycházeli ze sebe a „šli“ evangelizovat. Drazí mladí, nechávejte se vést silou Boží lásky, umožněte této lásce, aby překonávala vaši tendenci uzavírat se do svého vlastního světa, do svých problémů a zvyklostí. Mějte odvahu „vycházet“ ze sebe sama, abyste „šli“ k druhým a vedli je k setkání s Bohem.

4. Jděte ke všem národům

Zmrtvýchvstalý Kristus vyslal své učedníky, aby svědčili o jeho spásonosné přítomnosti u všech národů, protože Bůh si ve své hojné lásce přeje, aby všichni byli spaseni a nikdo nebyl zatracen. Svou obětí lásky na kříži otevřel Ježíš cestu k tomu, aby všichni muži i ženy mohli poznat Boha a vstoupit do společenství s ním. Ustanovil společenství učedníků, aby zvěst o evangelní spáse přinášeli až do končin země a dostali se ke všem mužům a ženám na každém místě a v každé době. Vezměme si toto Boží přání za své!

Drazí přátelé, otevřete své oči a dívejte se okolo. Tolik mladých ztratilo smysl života. Jděte! Kristus potřebuje i vás. Nechte se uchvátit jeho láskou a staňte se nástroji této nesmírné lásky, aby se dostala ke všem, zvláště ke „vzdáleným“. Někteří jsou vzdáleni zeměpisně, jiní jsou vzdáleni proto, že jejich kultura nenechává Bohu žádný prostor. Někteří ještě evangelium osobně nepřijali, jiní ho sice přijali, ale přesto žijí tak, jako by Bůh neexistoval. Všem otevřeme brány svého srdce. Snažme se s jednoduchostí a s respektem vstoupit do dialogu s nimi. Budeme-li ho prožívat v duchu opravdového přátelství, přinese to plody. „Národy“, k nimž jsme posláni, nejsou pouze jiné země světa, ale také různé oblasti života: rodina, čtvrt', studentské nebo pracovní prostředí, skupiny přátel a místa, kde trávíme volný čas. Radostné hlásání evangelia je určeno všem prostředím našeho života, bez jakéhokoli omezení.

Chtěl bych zdůraznit dvě oblasti, k nimž musí být vaše misijní úsilí ještě pozornější. První z nich jsou sdělovací prostředky, zvláště svět *internetu*. Jak jsem vám již řekl, drazí mladí, „pociťujte potřebu uvádět do kultury tohoto nového komunikačního a informačního prostředí

hodnoty, v nichž spočívá váš život... Zvláště vám mladým, kteří jste téměř spontánně synchronizováni s novými komunikačními prostředky, přísluší úkol evangelizovat tento „digitální kontinent“ (Poselství ke 43. Světovému dni sdělovacích prostředků, 24. května 2009). Naučte se tedy používat takovýto prostředek s moudrostí a uvědomte si také všechny jeho nástrahy, zvláště riziko závislosti, záměny reálného světa za virtuální, nahrazení přímého setkání a dialogu s lidmi kontakty prostřednictvím sítě.

Druhá oblast se týká mobility. Stále více mladých lidí dnes cestuje buď kvůli studiu, práci nebo kvůli zábavě. Také mám na mysli všechny migrační pohyby, při nichž se miliony často mladých lidí přesouvají a z ekonomických nebo sociálních důvodů mění region či zemi. I tyto jevy se mohou stát prozřetelnostními příležitostmi pro šíření evangelia. Drazí mladí, nemějte strach dosvědčovat svou víru i v těchto prostředích; pro každého, s nímž se setkáte, je cenným darem, když s ním sdělíte svou radost ze setkání s Kristem.

5. Získejte za učedníky!

Myslím, že jste vícekrát zakusili, jak je těžké vtáhnout vaše vrstevníky do života s vírou. Asi jste častěji viděli, že u mnoha mladých, zvláště v určitých fázích jejich života, existuje touha poznat Krista a žít hodnoty evangelia, ale je provázena pocitem nepatřičnosti a neschopnosti. Co dělat? Především vaše blízkost a vaše prosté svědectví mají být prostředkem, jímž se Bůh bude moci dotknout jejich srdce. Hlásání Krista se neuskutečňuje jen slovy, ale musí zahrnovat celý život a proměňovat se ve skutky lásky. Je třeba být evangelizátorem z lásky, kterou do nás vložil Kristus, a naše láska se tedy musí stále více připodobňovat té jeho. Musíme být stále pozornější vůči tomu, s kým se setkáváme, jako dobrý Samaritán, a musíme umět naslouchat, chápat a pomáhat, abychom toho, kdo hledá pravdu a smysl života, vedli do Božího domu, jímž je církev, kde je naděje a spása (srov. Lk 10, 29-37). Drazí přátelé, nezapomeňte, že první skutek lásky, který můžete vykonat pro bližního, je sdílet s ním zdroj naděje. Kdo nedává Boha, dává příliš málo! Ježíš přikazuje svým apoštolům: „Jděte, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal“ (Mt 28, 19-20). Našimi prostředky pro „získávání učedníků“ jsou především křest a katecheze. To znamená, že lidi, které evangelizujeme, máme vést k setkání s živým Kristem, zvláště v jeho slově a ve svátostech. Tak v něho uvěří, poznají Boha a budou žít z jeho milosti. Chtěl bych, aby se každý zeptal: „Měl jsem někdy odvahu navrhnout křest mladým, kteří ho ještě nepřijali? Pozval jsem někoho na cestu objevování křesťanské víry?“ Drazí přátelé, nebojte se navrhnout svým vrstevníkům setkání s Kristem. Vzápětí Ducha Svatého a on vás povede, abyste stále více vstupovali do poznání Krista a do jeho lásky, a ukáže vám, jak být v předávání evangelia kreativní.

6. Pevní ve víře

Při těžkostech s posláním evangelizovat budete mít někdy pokušení, abyste řekli totéž co prorok Jeremiáš: „Ach Pane Bože, opravdu neumím mluvit, vždyť jsem dítě!“ Ale i vám Bůh odpoví: „Neříkej: ‚Jsem dítě,‘ neboť ke všem, ke kterým tě pošlu, půjdeš“ (Jer 1, 6-7). Když se cítíte nevhodní, neschopní a slabí pro hlásání a svědectví o víře, nemějte obavu. Evangelizace není naše iniciativa a nezávisí prvořadě na našich talentech, ale je důvěřivou a poslušnou odpovědí na Boží volání, a proto se nezakládá na naší síle, ale na té jeho. To zakusil i apoštol Pavel: „Poklad víry máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc připisovala Bohu, a ne nám“ (2 Kor 4, 7).

Proto vás vyzývám, abyste se zakořenili v modlitbě a ve svátostech. Autentická evangelizace se vždy rodí z modlitby a modlitba ji podporuje. Nejprve musíme hovořit s Bohem, abychom pak mohli hovořit o Bohu. V modlitbě odevzdáváme Pánovi osoby, k nimž jsme posláni, a snažně prosíme, aby se dotkl jejich srdce; prosíme Ducha Svatého, aby z nás učinil své nástroje pro jejich spásu; žádáme Krista, aby nám vkládal slova do úst a aby z nás učinil znamení své lásky. A prosíme za všeobecné poslání celé církve podle žádosti vyslovené Ježíšem: „Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (*Mt 9, 38*). Nalézejte v eucharistii zdroj svého života z víry a svého křesťanského svědectví a věrně se zúčastňujte na mši v neděli a kdykoli budete moci i během týdne. Pravidelně přistupujte ke svátosti smíření; je to vzácné setkání s milosrdenstvím Boha, který nás přijímá, odpouští nám a obnovuje naše srdce láskou. Neváhejte přijmout svátost biřmování, pokud jste ji ještě nepřijali, a pečlivě se na ni připravte. Spolu s eucharistií je misijní svátostí, protože nám dává sílu a lásku Ducha Svatého, abychom beze strachu hlásali víru. Povzbuzuji vás také, abyste vykonávali svátostnou adoraci; setrvat v naslouchání a v dialogu s Ježíšem přítomným ve svátosti se stává východiskem nového misijního nasazení.

Půjdete-li po této cestě, sám Kristus vám dá schopnost zůstat naprosto věrnými jeho slovu a poctivě a s odvahou o něm svědčit. Někdy se od vás bude vyžadovat důkaz vytrvalosti, zvláště tehdy, když Boží slovo vyvolá uzavřenost a odpor. V určitých oblastech světa prožívají někteří z vás utrpení, protože z důvodu nedostatku náboženské svobody nemohou veřejně svědčit o víře v Krista. A někteří již také zaplatili i cenou života za to, že patří k církvi. Vyzývám vás, abyste zůstali pevní ve víře s jistotou, že Kristus je v každé zkoušce vedle vás. On vám opakuje: „Blahoslavení jste, když vás budou kvůli mně tupit a pronásledovat a vyhaně vám připisovat každou špatnost; radujte se a jásejte, neboť máte v nebi velkou odměnu“ (*Mt 5, 11-12*).

7. S celou církví

Drazí mladí, abyste zůstávali pevní ve vyznávání křesťanské víry tam, kam jste posláni, potřebujete církev. Nikdo nemůže svědčit o evangeliu sám. Ježíš vyslal své učedníky na misií společně: „Získejte za učedníky,“ říká jim v množném čísle. Své svědectví nabízíme vždy, jako členové křesťanského společenství, a naše poslání je oplodňováno společenstvím, jež žijeme v církvi; podle jednoty a lásky, kterou máme k sobě navzájem, nás poznají jako Kristovy učedníky (srov. *Jan 13, 35*). Jsem Pánu vděčný za cenné evangelizační dílo, které vykonávají naše křesťanská společenství, naše farnosti a církevní hnutí. Plody evangelizace patří celé církvi: „Jiný zasévá, jiný sklízí,“ říkal Ježíš (*Jan 4, 37*).

Co se toho týče, nemohu jinak než poděkovat za velký dar misionářů, kteří věnují celý svůj život hlásání evangelia až do končin země. Stejně tak Pánovi dobrořečím za kněze a zasvěcené osoby, plně se nasazující pro to, aby byl Ježíš Kristus hlásán a milován. Přeji si povzbudit mladé, kteří jsou Bohem povoláni, aby se s nadšením zaslíbili těmto povoláním: „Blaženější je dávat než dostávat“ (*Sk 20, 35*). Těm, kdo všechno opustí, aby se darovali jemu, slíbil Ježíš stonásobek a život věčný! (srov. *Mt 19, 29*).

Děkuji rovněž všem věřícím laikům, kteří se snaží svůj každodenní život všude, kde jsou – ať už v rodině nebo v práci – žít jako poslání, aby druzí Ježíše milovali, aby mu sloužili a Boží království rostlo. Mám na mysli především ty, kdo pracují v oblasti výchovy, zdravotnictví, podnikání, politiky a ekonomiky a v mnoha dalších prostředích laického apoštolátu. Kristus potřebuje vaše nasazení a vaše svědectví. Ať vám nic – ani těžkosti, ani neporozumění –

nezabrání přinášet Kristovo evangelium na místa, kde se nacházíte. Ve velké mozaice evangelizace má cenu každý z vás!

8. „Tady jsem, Pane!“

Závěrem bych vás chtěl vyzvat, drazí mladí, abyste v hloubi sebe sama naslouchali Kristovu volání hlásat evangelium. Jak ukazuje velká Kristova socha v Rio de Janeiru, jeho srdce je otevřeno pro lásku ke všem bez rozdílu a jeho náručí je rozevřeno, aby přijalo každého. Vy buďte Ježíšovým srdcem a jeho náručím! Jděte svědčit o jeho lásce a buďte novými misionáři, oživovanými láskou a přijetím! Následujte příklad velkých misionářů církve jako František Xaverský a mnozí další.

Na konci Světového dne mládeže v Madridu jsem požehnal některým mladým z různých kontinentů, kteří odcházeli na misie. Oni zastupovali množství mladých, v nichž se ozývají slova proroka Izaiáše a říkají Pánu: „Tady jsem, pošli mne!“ (Iz 6, 8). Církev má ve vás důvěru a je vám hluboce vděčná za radost a dynamiku, které přinášíte. Velkoryse používejte své talenty ke službě hlásání evangelia! Víme, že Duch Svatý se daruje těm, kdo se s pokorou v srdci dávají pro takové hlásání k dispozici. A nemějte strach; Ježíš, Spasitel světa, je s námi všemi po všechny dny až do konce světa (srov. Mt 28, 20)!

Poselství, s nímž se obracím na mladé celé země, nabývá zvláštního významu pro vás, drazí mladí z Latinské Ameriky! Na 5. generální konferenci latinskoamerického episkopátu, která se konala v roce 2007 v Aparecidě, vyhlásili biskupové „celokontinentální misii“. Mladí, představující na tomto kontinentu většinu obyvatel, jsou důležitou a cennou silou pro církev i pro společnost. Vy tedy buďte prvními misionáři! Teď, když se Světový den mládeže vrací do Latinské Ameriky, povzbuzuji všechny mladé tohoto kontinentu: odevzdávejte svým vrstevníkům na celém světě nadšení vaší víry!

Kéž Panna Maria, Hvězda nové evangelizace, která je vzývána také jako Naše Paní z Aparecidy a Naše Paní z Guadalupe, doprovází každého z vás při jeho poslání být svědkem Boží lásky. S obzvláštní láskou všem uděluji své apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu 18. října 2012

Benedictus PP XVI